

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wttlich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap”

V. évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Félévre 3 forint. Évnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, jan. 21.

Syayiter in modó, fortiter in re.
Fox.

Mi „aszékely nemzet közvetlen érdekei mindég lelkesülni fogunk.”

Ezen fogadástételünk volt olvasható programunk elején.

Ezen érdekltség, ezen lelkesülés közvetlen eredménye mostani felszólalásunk.

Nemes Marosszékbén a közigazgatási szigorlatok most folynak. Két alkalommal már 16 jóra való egyén tette le a törvényszabta vizsgát. Ha jól vagyunk értesülve, Marosszékbén a már végrehajtott csoportozatok következtében 32 közigazgatási állomás van rendszeresítve; s így még fele hiányzik a szükségelt jegyzőknél.

Nem czélunk hosszason, s így untatólag elősorolni a közigazgatási teendők sokaságát fontosságát. Hanem azt a mit Cicero de oratore — I. 45. — a jogtudósról ír, határozottan merjük a beállítandó közigazgatási hatására is alkalmazni:

„Est enim sine dubio domus juriiconsulti totius oraculum civitatis.” — Egy jogtudós lakása, az egész városra nézve, jogszerű utasításnak forrása.

És ez csálhatatlanul így fog történni a közigazgatási ügyek is. Az az illető közönségekre nézve mindennemű bajban menhely, s a kétes, nehéz helyzetekben bölcsességnek, világosságnak forrása leendő.

Nagy, szép, nemes — de terhes feladat! Szerencsés, százszor szerencsés a ki elég képzettséggel, munkássággal kiterjedéssel és jóakarattal bírand, a nagy feladatot kielégítőleg, s boldogítólag megoldani.

A fontos hivatásra vállalkozóknak pedig szigorúan szemek előtt kell forgatni a nehéz feladatot, melylyel szembe mennek; mely szerint, ha az ő munkakörében eső szegény, vagy gazdag egy okmányt, mely egész családjá, sorsára döntő befolyással bírand, akar kiállíttatni a közigazgatási folyamodik, s annak tudnia kell az okiratot úgy készíteni, hogy az biztos és törvényes alapja lehessen egy felette fontos kötésnek, vagy egyezménynek. Miután ma már akorszellem a törvénykezés mezején is mind inkább odairányul, hogy a mindennap előforduló kisebb birtokháborítások a községi elöljáróság által könnyen, sebesen és olcsón intéztessenek, a közigaz-

gatási ügyek — kik vezetendik főleg az ily ügyek sorát — oda kell magokat képezniök, hogy alkalmasok legyenek a szükségelt igazságszolgáltatást a közjó érdekében s az illetők megnyugtására intézni el. — A sokoldalúsága s nehéz természete által a népet ólom módjára terhelő adóügyben a szenvedő oktatásért, utasításért, könnyítésért a közigazgatási forduló; ennek pedig hite utáni köteleessége: a törvény által engedélyezett segítséggel a szenvedő könnyítésére sietni. S e lap szűk keretében azon temérdek tévelyt és bonyodalmat, melyek megoldása a közigazgatási nehezül, befoglalni lehetetlen, lévén csak annyit mondunk, hogy a közigazgatási állás szép, de felette terhes leendő. Azért hát azok, a kik e tuskés pályát vették magok elébe, sok ismerettel ellátva induljanak e pályára, melyen aztán kitartó munkássággal s megtörhetetlen egyenességgel járjanak és tegyenek mindvégig. — A pályabér aztán nemes és biztos: az alsó és kevésbé művelt néposztály sorsa könnyítése által beszerzett kebel nyugalma, jutalma, s minden jók részéről kiérdemelt becsültetés. — Hanem ismételve mondjuk, ezt tudni és akarni kell kivívni.

Van a közigazgatási szigorlati bizottmányhoz is egy igénytelen szavunk: mikép mi értesülve vagyunk, a tisztelt bizottmány végzésileg megállítá, miszerint a szigorlat alkalmával a pályázókhoz kérdéseket intézni, csakis a bizottmány tagjainak leendő megengedve.

Mi ezt az eljárást részint nem értjük, részint nem tartjuk czélravezetőnek.

Nem értjük azért, mert szerintünk, ha a szigorlat nyilvános, már pedig ez ideig nyilvános, akkor nincs értelme a hallgatóság kérdéstehetéstől elzárásának; s így a szigorlat nyitott ajtónál zártkörűség természetét ölti magára.

Nem tartjuk az ily módoni eljárást czélravezetőnek azon okból, mert: — midőn a közigazgatási közvetlen a nép érdekében és a nép számára lett az alkotmányos élet sáncaiba bevezetve, felállítva, akkor jog is lett adva a népnek: ismerni tanulni azt a pályázót, kire az ő sorsának intézése több fontos oldalról leendő átruházva.

Mi azt hisszük, hogy nemes köteleességet teljesítünk az általunk valóban tisztelt bizottmány irányában, midőn igénytelen felszólalásunkat nagybecsült figyelmébe ajánljuk.

Dobolyi Sándor.

Jogi rovat.

A maros-vásárhelyi Jogász-egylet felirata az igazságügyminiszterhez a kihágások tárgyában.

(Folytatás.)

De ha mindezt mellőzzük is a kérdéses kihágások ügyeknek, a közigazgatási hatáskörbe hagyását fontos és figyelemreméltó okok sürgetik. 1.ör Sanki sem hozhatja kétség alá, hogy a jó igazságszolgáltatásnak gyorsnak és olcsónak kell lenni, már pedig tekintve azon körülményt, hogy a jelenleg életben lévő rendszerben egy járásbíró-sághoz 40—60 ezer lelket számláló terület is tartozik. Tekintsük másfelől azt, hogy a leghitelesebb kimutatások szerint van oly törvényhatóság, melynek területén 7—8 ezer kihágásos ügy fordul évenként elő; legbizto-

sabban állíthatjuk, hogy ha valamennyi kihágásos ügy a járásbíró-ságokhoz áttétetik, a mindennap előforduló, s természetükkel fogva épen rögtön orvoslást kívánó kihágásos ügyekben az igazságszolgáltatás sem olcsó, sem gyors nem lehet.

Olcsó nem lehet, mert ugyanazon ügyekben, melyekben az egy vármegyében lévő 7—8 szolgabíró (duló) eddig minden két hétben tenni kellett körútjával a panaszlót, valamint a panaszlottat is, és mindkettőnek tanult egy pár órai idő felhasználásával kihallgathatta, s az ügyet, vagy — a mint legtöbbszörre történni szokott — ott hol azt a törvény megengedte, elbékeltette, vagy még az nap ellátta, — most a panaszlónak, néhol 7—8 mértföldnyi távolságra kellene a járásbíró felkeresni, — ezen utat a tárgyalásnál tanuival együtt költségesen ismételni, s ügyvédet fogadni.

Nem lehet itt megemlíteni nélkül hagyni azon tekintélyes károsodást, mely államgazdászati szempontból okoztatnék azon százerekre menő napszámokban, melyek a panaszosok, panaszlottak és tanuiknak a több mértföldnyi távolságra eső járásbíró-ság előtti megjelenésükre fordítatnék, melyben az államnak egy nagy munkaereje évről-évre elveszne, a mely munka-erő, azon esetben, ha a kihágások a községben megjelenő szolgabíró által látatnak el, legalább is kilencz tizedrészben haszonra fordítható volna.

Gyors sem lehet, mintha tekintetbe vesszük, a járásbíró-ságoknál különben is előforduló és fontosabb ügyek halmazát, lehetetlennek mutatkozik, hogy az apróbb kihágásos panaszok tárgyalásai ne több hónapok utáni határnápra tűzessenek ki, mely idő alatt már ezáltal a kihágásos ügyeknek igen nagy része elvész.

Ily eljárás két eredményre vezet, vagy arra, hogy azok, kik megsértett becsültetőknek rögtön helyreállításában — réjteiknek, érdeiknek felpredáltatásában, vagy felfogadott munkáik és cselédjeik általi bosszantatásaikban igazság- és elégtételért folyamodván, a per czélját teljesen megghiusulni látják, mert hosszas fáradságos útak, és költségek után hónapok vagy esztendő múlva, akkor kapják ki az igazságszolgáltatást, midőn méltatlanul sértett becsültetők a közvélemény előtt több hónapig gyanúsítva állott, — akkor, midőn már elmúlt a munka ideje, — eltelt a cseléd esztendeje, — akkor, midőn a kihágásnak büntetése nyomba nem következvén, az ezáltal felbátorított prevaricatorok kicsapongásai fokozódnak, általuk anny megannyi határ, rét és erdő felpredáltatik, s kihágásaiknak a becsültetes munka jutalma martalécul esik, a mi aztán a rendszerető polgárok elégtelenségét idézi elő; s a minnek erkölcsi súlyedésére vezet, vagy arra, hogy a becsültetőkben és vagyonukban megsértettek, nem remélhetvén gyors elégtételt, későbbiek megsértetéseiket panasz nélkül eltűrni, mint magukat hosszas és költséges perlekedésnek kitenni, a midőn ismét elmarad a kihágás büntetése, s ezen körülmény alkalmat szolgáltat a népnek újabb kihágások elkövetésére, míg a sérelmeiket panasz nélkül eltűrni kényszerültek, lassan-lassan elvesztik a törvény iránti tiszteteltet, az igazságszolgáltatás iránti bizalmat, s elidegenednek azon kormányzati rendszertől, mely alatt személyük és vagyonukból megsértetéseikért gyorsan és olcsón igazságot nem nyerhetnek.

2-ör. A köztörvényhatóságok rendezéséről szóló 1870. 42. t.-cz. 91. §-s a törvényhatóságokat a tisztai hatáskör megállapítására vonatkozó szabályrendelet alkotására utasítja.

Biztosan állíthatjuk, hogy ezen törvény alapján az erdélyi részekben minden törvényhatóság szabályrendelében, a kihágásos ügyeket elsőfokulag a szolgabírák, (dulók) illetőleg városi tanácsok és a rendőrség hatáskörébe tartozóknak nyilvánította.

Az érdekelt szabályrendeletek, a belügyminiszter által jóváhagyva, kihirdetve és életbeléptetve vannak, s az illető törvényhatóságok területén törvény erejével bírnak; — ha már most a szervezés bevégezése után az érdekelt kihágásos ügyek — a mint biztosan állíthatjuk, — a nép csztatlan közvéleményével ellenkezőleg a közigazgatási hatóságtól elvétetnek: úgy hisszük megintgattatik ezáltal a népnek a törvény és törvényes intézkedések iránti tisztetete, valamint a törvényre fektetett szervezkedés iránti bizalma.

Azon nehézségeken, melyek fennebb a gyorsaság tekintetéből felhozattak, lehetne ugyan a járásbíró-ságok személyzete szaporításával segíteni, — úgy de ha azon járásbíró-ságok, melyek már most a kihágások nélkül is annyira el vannak teendőikkel halmozva, hogy általánosan munkaerő elégtelensége fölött panaszkodnak akkora személyszaporítást nyernének, hogy a járásbírói kerületként három-négy szolgabíró előtt ellátott ügyek is

folyamatba jöthessenek, tekintve a járásbíróságok hosszadalmas ügykezelését, bátran állíthatjuk, hogy akkor az államnak azon összeget, melyet a társas törvényszékek számának összehuzásával meggazdálkodni magát kényszerítve érezte, bizonyára legalább is kétszeresen kellene kiadni; — és e kiadás történnék oly ügyek ellátásáért, melyeket a közigazgatási közegek az államkincstárj terhelése nélkül gyorsan és az országos közvélemény ki-elégítésével láthatnak el s ugyanazért e kiadás igazoltnak tekinthető nem volna.

Ha a fennebbiek mellett még azt is figyelemre méltatjuk, miszerint az érdekelt kihágásos ügyeknek a közigazgatás hatáskörből való elvételét az erdélyrészi törvényhatóságok a közigazgatási hatáskör szűkekre szorításának tekintik, s különösen azért, hogy a községi, mezei- erdei munkás és cselédfogadási rendszabályok elleni kihágásokban és mint legbensőbb gazdasági ügyekben saját közegeik által ne intézkedhessenek, az önkormányzat terét vélik keskenyítve lenni; úgy hisszük eléggé indokoltuk annak szükséges voltát, hogy a kihágásos ügyek a törvényhozás további intézkedéseig a közigazgatási tisztviselők illetékességében hagyassanak.

Végül azon meggyőződésünknek kívánunk kifejezést adni, hogy az e tárgybani intézkedés a halasztást nem szenvedő legsürgősebb teendők közé tartozik.

Midőn az Igazságügyminiszter ő nagyméltóságának alázatos felterjesztésünk kezdetén tisztelettel idézett rendelete az akkori királyi biztosság útján a megyékhez megküldetett több törvényhatóság alispánja, alkirálybírája az 1870. 42. t. cz. 58 §-sza d. pontja alapján a főispánnak főkirálybírók útján felterjesztést intézett a főméltóságú m. kir. bel- és igazságügyminisztériumokhoz s azonnau adandó válasz le-érkezétségig a rendelet elégtételbe vétele függőben tartott.

Ezen felterjesztésekre a főméltóságú minisztérium válasza mai napig nem érkezett le, minek azon következtetése lett, hogy a királyhágon inneni megyékben jelenleg e tárgybani egy oly állapot tartatik fenn, mely mint kimaradhatlan következményeket az igazságszolgáltatás terén való zavar a panaszoltaknak a panaszolók tetszésétől függő nagyobb költségekkeli terhelését és végül az igazságszolgáltatás iránti bizalmatlanságot fogná maga után vonni.

A törvényhatóságok egy részében a kihágásos ügyek a szolgabíró, másikkban a járásbíró elibe vétetnek, sőt némely törvényhatóságnak egyik járásában a kihágásos ügyek járásbírói, másikkban szolgabírói teendőknek tekintetnek, s következőleg egy része az ily ügyeknek a királyitáblára, s onnan a legfőbb törvényszék elibe, más hasonló pedig az alispánok, s belügyminiszterhez vitetnek, s nem ritka esetben ugyanazon község egyik polgára egy becsületbiztonság elleni kihágásos ügyekben a belügyminisztertől kapott döntő határozatot, míg a másiknak hasonló ügye a legfelsőbb törvényszék ítélete által döntetett el.

Ezen állapott tarthatlanságát nem véljük szükségesnek hosszasan indokolni s úgy hisszük a törvény iránti tisztelet, biztosítása, az igazságszolgáltatás iránti bizalom

megszilárdítása, s az e körül nélkülözhetlen jó rend fenntartása, szintugy mint ma a kormány tekintélye egyaránt és hangosan követelk, hogy a függő alapot megszüntetésével e tárgybani setőleg intézkedés történnék.

Ezek azok, miket Jogász egyleti közgyűlésük, mint közös megállapodást Nagyméltóságod elibe juttatni és a melyeknek figyelemre méltatásán Nagyméltóságodat hazafi mély tisztelettel felkérni kívánt, hasonló tisztelettel lévén.

A Nagyméltóságú igazságügyminiszter urnak alázatos szolgálai.
Kelt a maros-vásárhelyi Jogász egylet közgyűléséből M.-Vásárhelyt december 4-én. 1872.

Báró Apór Károly,
egyleti elnök.
Dr. Sós Kálmán,
egyleti titkár.

Fővárosi levél.

Pest, jan. 15. 1873.

Az országgyűlésnek megszakadt fonala ismét fölvetett E hó 11-én ismét elfoglalák helyeiket a jól ismert arcok, de csak is ezek, mert nagyon sokan vannak most is (több, mint fele a háznak, kik távollétükkal adnak hirt magukról.) Az első ülés nem bocsátkozott mélyebben a tárgyalásokba s legnevezetesebb mozzanatja a Szláv miniszterelnök felelete volt Csernátynak interpellációjára a választási törvényjavaslat tárgyában; a javaslat rövid időn betérjesztését ígére a m. elnök.

A második ülésben a gróf Lónyay Menyhért képviselőnek még mini szterkorában betérjesztett indítványa az utóbbi évek zárszámadásainak átvizsgálása tárgyában lett elfogadva.

A harmadik ülésben két interpelláció érdemel nagyobb figyelmet; egyik a Horn Edéjé, ki a pénzügyminiszteről kér telvilágosítást az osztrák bankkal való alkudozásai s tárgyalásaira nézve — (a feleletről annak idején megfogok megemlékezni;) a másik Lázár Ádámé, ki Pauler minisztert interpellálja a még Bittó által rendeltképen kiadott bűnvádi eljárási novellát illetőleg. A miniszter rögtön s megnyugtatólag válaszolt; igérvén a javaslat gyors betérjesztését s az anomalia megszüntetését. Ez ülésen még a kiszolgált altisztek alkalmazásáról s a hadsereghez való loszerzésről folytak tárgyalások.

Irhatók valamit a Napoleon halálának hírérl is, ha ugyan annak valami különös hatása lett volna reánk nézve, de így erről csak hallgatók,

Fernánd közeledni akart. Thecla egy intésével visszatartóztatta. — „Nem, így szólt, hagyjon el most engemet; egyszer elmondandok önnek mindent ma nem; szívem eléget.

Vaclair ur egy hétig nem kereste fel Theclát, a ki egy válságon ment át, s értesítést Francine által kapott. A ki az éjeket a beteg fejénél töltötte. A hét végével megtért nyugalma Theclának. — „Önt látni óhajtja Thecla, de ne énekeltesse őt többször,“ így szólt Sernay asszony Fernándnak.

Másnap Francine La Reynière asszony látogatására ment, kiről kissé megfedekezett volt, s mentegette magát. La Reynière asszony elmosolyodott: — „Tudom, így szól Vaclair ur is kijött látogatási rendéből; a szerelme-eknek megvan a magok kiváltságok. Mikor lesz a házasság?

Francine fejét rázta, s arcát kezei közé rejtve, erős zokogásban tört ki.

La Reynière asszony azonnal megértett mindent, s nagy szájalomtól láthatva. — Ah! kedves szenvedő gyermekem! így szólt, minő gondolat is volt Fernándot ennek a grófnőnek bemutatni. . . Hát ön semmit se vett észre?

— Előbbi helyzetét? Ellenkezőleg ép az határozott el engemet. Tudni akartam annak okát, alapját, a mi engemet nyugtalanított, t. i. napról-napra mind inkább sorvadásod. Én nem bánom, hogy a tapasztalat ellenem fordult.... jenenleg. Ha az, a mi engem most siróba hozott, későbbre történt volna, azt hiszem, hogy én akkor azon való bánatomban kétségbeestem volna.

— Lássuk! a körülmények nem épen oly kétségbe ejtők, a mint nekünk tetszik. Egy oly erkölcsös vérmérsékletű emberrel minden lehetséges egy eseményt meg nem letté teheti azt, mit a véletlen tett, egy halál talán: mire tudná ön magát akkor elhatározni.

— Arra nem tudok ez uttal mitse szólni; — magam elhatározása a körülményektől függendne. Ha biztos lehetnék a felől, hogy én tehetek valamit az ő boldogságáért, én másra rajta kívül nem néznék...

(Folyt. köv.)

Meg kell azonban emlékezmem arról, hogy mily nagy mértékben haladunk mi is a nagyvárosiasság bizonyos nemében. Valami amerikai ugyanis mintegy kéthárom hétig óriás falragaszok s hamis képekkel hirdette előre a kétéfjű csalogány jövetelét.

Eljön a nagy nap, a redout megtelik sok ezer emberrel (napjában 3-szor) s mit látunk? két csunya, fekete, s mindenestre szerencsétlen leányt kiket balsorsuk vagy még inkább az emberek mostohasága csipőjük hátsó felén 6—7 hüvelyk hoszsú s 2—3 hüvelyk széles hus darab által összenöve tart; a két áldozat pár dalt énekel keveset tánczol s azzal eltűnik s eltűnt a pesti közönség zsebéből 6 napon át több mint 60 ezer forint. Szegény népszínház valjon mikor talált anyagi áldozatkész egyénre, mint mennyi itt 5—10 percnyi nyomoru multságért szívesen dobott ki 1—2 forintot, holott ha a te építésdre adná, ott hoszsú élvezetekre számít hatna s még egy kevés hazafiságot is követne el!

Az új esztendőnek már nevezetes halottja van városunkban; a szegény öreg kedv derítő Bernáth Guszt; elköltözött oda, hol az a bank létezik, melynek pinczéiben az ő anyyniszor emlegetett kincsei hevernek. Abban hasonlít szegény Gazsi is a feledhetlen Szerdahelyihez, hogy barátjait kiket annyit gyönyörködtetett — csak egy alkalommal szomorította meg t. i. halálával.

Marosi.

Helyi dolgok.

— VIII-ik közlemény a m.-vásárhelyi létesítendő székelj földi leány árva hás javára történt adakozásokról. Gróf Toldalagi Victorné ivén ajándékoztak; Csiki Márton 100 frt urb. p. özv. Tolnai Jánosné 20 frt, Biró Mihály 20 frt; özv. gr. Bethlen Jánosné 10 frt, özv. 150 frt kész pénz 50 frt és 100 dr. urb. papir. Alapító tag lett Aranyosszék 60 frt. Ravasz János m. kövesdi ref. lelkész ivén: Gálfalvi Zsigmond 1 frt, Ravasz János ev. ref. lelkész 1 frt, a m. kövesdi ev. ref. megye 4 véka törökbuzát, melynek eladásából 5 frt jövéen be összeg 7 frt o. é. Csikszékből Lukács István 2 frt Rákos közs. 1 frt, Szenttamás községe 1 frt, Szárhegy községe 5 frt, Ditró közs. 20 frt összes: 29 frt. Udvarhelyszékről; Ujszékhelyi Murvai Sámuelné ivén: Bereczki Poli 1 frt, Murvai Sámuelné, mint évi részvényt, 2 frt, ajándékba 50 kr, egy ref. papné 1 frt, Buzogány Gábor 10 kr, Mátéfi Mózes 10 kr, ifj. Keresztes Dánielné 10 kr ösv, 4 frt 80 kr. Török Albertné ivén: Török Ferenczné 1 frt, Török Pálné 1 frt, Török Albertné 1 frt, ifj. Biró Pálné 1 frt, Benkő Józsefné 1 frt, Ádám Dénesné 1 frt, Jakab Dezsőné 1 frt, Szász Pálné 1 frt, Szöcs Mártonné 1 frt, Volien Andrásné 1 frt, Antal Jánosné 1 frt, Gerich Adolfné 1 frt, ösvy 12 frt. Jakabházi Andrásné ivén: özy: Vass Miklósné 5 frt id, Lőrinczi Jánosné 10 kr, Koronka Andásné 10 kr, Lőrinczi Andrásné 10 kr, Lőrinszi Sigmundné 20 kr, Lőrinczi Józsefné 40 kr, ifj Lőrinczi Jánosné 20 kr, Lőrinczi János 10 kr, Lőrinczi Domokosné 10 kr. Lőrinczi Péterné 10 kr, K. Lőrinczi Sámuelné 10 kr, Lőrinczi Benő 20 kr. Lőrinczi Kálmán 10 kr, Lőrinczi György 30 kr, Mátéfi Andrásné 50 kr, Mátéfi Ferencz 20 kr, Mátéfi József 10 kr. Mátéfi Sándorné 30 kr, Mátéfi Mózes 15 kr, Sopló Péterné 20 kr, Izrael Sámuelné 10 kr, Izrael Sámuel fogarasi 1 frt, Kereső Dénesné 10 kr. Szentivány Samu 10 kr. Simó Péter 5 kr, Jakab Zsigmondné 5 kr. Buzogán János 10 kr, Jakab József 6 kr, Péter János 10 kr, Veress Józsefné 1 frt, Csífi József 5 kr, Fekete György 10 kr, Bodó István 10 kr, Péter József 20 kr, Piroska F.-né 10 kr, id. Fekete J. 10 kr, Darkó M.-né 10 kr, Borbé I.-né 10 kr, Péterfi S. 40 kr, Istvánfi L. 10 kr, Istvánfi Lajosné 20 kr, László Péter 10 kr, Ágh M.-né 10 kr, Szepesi M 10 kr, Jakabházi Andrásné 50 kr, Z. Amrás 50 kr László János 10 kr, Ágh József 20 kr, Ábrahám birtokosság pénztárából 1 frt, pótlás 14 ösv. 16 frt. Ujfalvi Józsefné ivén: évi részvényesek lettek; Ujfalvi Józsefné 3 frtal, Szentmiklosi Bálintné 2 frtal, Fekete Nina 1 frt, Szentéteri Istvánné 1 frt, Kis Amália 1 frt, Dózsa József 5 frt, Győrfi Antalné 1 frt, Házi Dánielné 1 frt, Lázár Dánielné 2 frt, özv Iszlai Lajosné 2 frt, Pataki László 5 frt, évi részvény 24 frt. Egyszer mindenkora ajándékoztak: Nagy Györgyné 1 frt, Kovács S. 1 frt, Murvai J.-né 1 frt, Vajna L. 1 frt, Szentpáli I. 1 frt, Kovács F. 1 frt, valaki 1 frt, egy valaki 1 frt, egy valaki 5 frt, egy valaki 1 frt, egy valaki 1 frt, egy valaki 5 frt, Gerendi Istvánné 5 frt, Ludel Józsefné 1 frt, Donci Dávidné 1 frt Fischer Lduárdné 1 frt, Págetné 2 frt, özv Bernát Sándorné 50 kr. ösv. 51 frt, 50 kr, az eddig közöltel

TÁRCZA.

Az ismeretlen.

Az „Indépendance Belge“ után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Olyan volt az, mint egy távozni készülő lélek éneke. Néha néha az éneklés után lázas változásai voltak. Ő nem tudott sokáig egy helyt maradni, jött, ment, ismét a zongorához ült, ujjaival a billentyűket érintette, megkísértett egy-egy gondolatot, félbenhagyta, beszélt, bizalmas nyilatkozatokig engedte magát ragadtatni, melyeket szakadozva tett, s ezáltal rést nyitott beszélgető társának betekinthezni elgyőrtött lelkébe, mint a hogy a világosság beférkőzik az erdőbe, megvilágítva itt-ott, a zöld moha oldalát, vagy a kiveszett fák száraz héjjait. Némely szavai azon gondolatra birták Vaclair urat, hogy: van ennek a nőnek az életében valami titokszerű, melyet Sernay asszony ismer, vagy melyről ő Fernándnak nem szólt.

Egy este a grófnő a Thuléi király dalát énekelte. Alig végezte ezt el, villámsebességgel és szívzaggató tele hangal kezdte énekelni a nagyon ismert és szeretett gondolatot: „Égnek angyalai, tündöklő angyalok.“ — Fernánd el volt ragadtatva. Egyszer csak rettentőleg elhalványul s egy kiáltással hátraesék. Fernánd magánkivül térdeire omlik, s Theclát karjai közt tartva: — Ah! ne halj meg! — Így szólt, kérlek ne halj meg! Thecla halvány fejét a Fernánd vállára eresztette, s oly hangon, mely arcát, mint szellő érintette: — Így hát ön szeretne engemet? mondá neki.

— Egész dühvel, mint egy bolond, mint egy esztelen.... örökre.

— Szeretni így is kell, másként nem szeret.

Thecla reszketett minden tagjaiban, hirtelen megfordult, néhány lépést tett, mintegy huczolva magát. — És én meghalok csak azért, mert ép úgy szerettem, miként ön akarna engem szeretni! így folytatá.

együtt az egész főösszeg 7819 frt, 70 kr, 4 db. cs. k. arany és 1 frtos tallért teszen ki. Gr. Toldalagi Victor né szervező bizottság elnöke, Damokos Antalné titkár.

— **Főlkérés.** A Rem-szobor-ügyi bizottmány folyó január hó 26-án a város tanácsháza nagyteremében d. e. 11 órakor közgyűlését megtartó szándékából mind a volt honvéd — mind a nem honvéd osztályból 1868. évi sept. 20. megválasztott tagokat az ottan megjelenésre szívesen fölkéri M.-Vásárhelyt 1873. jan. 21. Székely Ádám jegyző.

— **A M.-Vásárhelyi kereskedő ifjuság által 1873. február 8-án tartandó tánczestély meghívói** a napokban szétküldettek; mindazonáltal tisztelettel fölkérnek mind azon urak és családok, kik a várható meghívót akár tévedésből vagy más okból nem kapták meg és igényt tartanak, méltóztatnak eziránt elnök Jakabfi Antal urhoz fordulni. A bál rendező bizottmány,

Tükördarabok társas életünkéből.

I.

A napokban megszólít egy előkelő uriaszony, hogy miután mi a féle ujságíró emberek vagyunk, mondjuk meg hány bál lesz az idei farságon?

— Nagysád — válaszolánk-e kérdésre oly forma feleletet adhatunk mint az egykori csizmadia inas, a kit mestere egy egérlyuk széléhez állított, hogy a benne levő egereket fogja meg. Hát hány egeret fogtál kölyök? — kérdé estve felé a maiszter a reggel oda állított inastól. Hát instálom — felele a megszeppent inas — ha meg fogok egyet s azután még egyet épen kettő lesz megfogva.

— Hát ugyanbiza mondja meg kérem, hogy mivel töltik el a hosszú téli estyékét miután sem színház, sem concert sem circusi előadások sem bálok nincsenek?

— E kérdésre kérem alásan csak terjedelmesen felelhetek. Legelőször is nézzünk be a vendéglőkbe és más boráulási helyekre a hol sirva vigad a magyar és az iparos véres verejtékkal szerzett pénzéből e szavak kíséretében adja ki az utolsó forintot „Hej nő se baj több is veszett Mohácsnál!”

De ez még mind csak hagyján, hanem az elkeseredett politikai vitatkozások és fájdalmas kifakadások eszünkbe juttatják a római költőnek eme szavait: risum teneate.

Az valóban különös, hogy a mi édes hazánkban, a melyről azt mondták és most is szüntelenül hangoztatják: extra Hungariam non est vita si est vita non est ita, a politika hallatlanul kapás dolog és kézzől kézre jár egyaránt meghurcolva a csárdákban és a palotákban. A csizmadia csinálhat rozsz eszímákat, de karaktere meg van mentve az által, ha az ország belügyeire szilárdan megállapított nézete van s minden előkerült alkalommal kifejezi haragját azok iránt kik, eladták a hazát. A gazdának tönkre mehet birtoka a rozsz kezelés és gyarló számítás miatt, de ő megtette kötelességét, ha a korteskedés alatt nagyereylt fejtett ki; ha magán beszélgetések alkalmával kiönthette buját, panaszát, reményeit és aggodalmát. Pedig mily czélszerű lenne, ha az illetők szívökre vennék a hajdankori meseirő e szavait: „sutor me ultra crepidam,” mert szóval, szenvedélyeskedéssel megmeateni a hazát nem lehet, hanem megmentjük akkor, ha szüntelenül szemeink előtt tartjuk Roscher eme szavait: „a ki vissza nem igyekszik fizetni tetteleg a társadalomnak azt a sok jót, a melyet tőle vett annak a társadalom nagy asztalán nincs teritéke.”

Innen t. i. a korcsmából haza baktatnak, mint köznyelven szokták mondani „spitzesen,” haza, a hol a nő és az ártatlan gyermekek a hidegben fázódnak és éheznek.

De még az is megtörténik néha, hogy a férj hazamenet valamelyik lámpa alatt meglátja saját árnyékát és otthon megveri nejét, hogy miért leselkedik utána.

Most elyeztetjük nagysádat a kávéházak és kaszinókba, azonban erről csak a következő tükördarabban fog szólni

Münker Arnold.

VEGYES.

— **Ámerikai hírlapok kiállítása.** Tudva van, hogy a bécsi kiállítások a bécsi lapok együttesen egy kiállítási tárgyal szándékszanak gazdagítani. Mint írják, az az ámerikai sajtó is hasonlólag akarja magát képviseltetni. A Steiger könyvkereskedő terve szerint ámeriká-

ban a kiterjedés és jelentőség, melyet az ámerikai hírlapi, s általában az időszaki sajtó nyert, az Atlanti tengeren túli köztársaságában megjelenő hírlapi, félhét, hét, havi, évnegyedi, s egész évi iratok, mindenik külön külön egy egy példánnyal leend kitüntetve. Az európai olvasó közönség, Angolhon kivételével, nagyon gyenge fogalommal bír általában azon szerepről, melyet Ámerikában a hírlapi sajtó játszik, ugyan még magában Ámerikában is, a közönség még ma nem bír a tényeket felöllelő tudásával mind annak, a mi ott naponkint, és naponta hírlapi alakban, az élet különféle irányában, kinyomatik és elterjed. A kiállítás állomok. grófságok, városok szerint leend rendezve. Már mult évi novemberben menesztett az egyesültállomokban a bécsi kiállításra kinevezett biztosa van Buren Tamás ur Steiger ur indítványára egy felszólítást az ámerikai hírlapi sajtóhoz, mely valódi ámerikai modorban, egy csattanós kísérettel. (A toll hatalmasabb, mint a kard) kezdődve, kevés szóban az ügynek Ámerikára vonatkozó jelentőségét világosan előadja, s a mint Ámerikában minden sebessen szokott menni, ugy ezen felosztásnak is az a gyors haladása lett, hogy még abban a hóban különböző oldalokról az ohajtott bejelentések megtörténtek. Ezen vállalkozás alapjául szolgáló az észak-ámerikai államok összes korszáki sajtója soknyelvű lajstroma megkészíthetőségének. Ez a lajstrom angol, német, francia, olasz, spanyol, magyar, portugál, holland, cseh, orosz, lengyel és még sok más nyelven leend szerkesztve, s egyszersmind egy tökéletes mutatótáblával ellátva. A ki tudja, hogy Ámerikában, már csak egy 10—12 ezer lelket számláló városban hírlapi alakban minden kinyomatik, s szét küldetik széles ez világra, az méltányolói fogja azt az óriási munkát, melyet egy ily lajstrom előállítása feltételez.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében az 1873. év január hó 20-án és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

II-ik Tanács polgári ügyekben.

Dósa Dániel k. t. r. b. által.

Csiki Lajos, Nagy Sigmond e. 2 frt 50 kr i., Gligor Juon, Becsille Petru s t. e. somh. i., Orbán Károly, Dávid Márton e. 2 urb. hordó visszaad. i., Ruzger Mihály, Urde Gyorgye e. somvh. i., Fosztó János s t., ifj. Bogdán János e. 102 frt i., Beke Márton, Beke Rebeka e. birtok kereset i., Szabados Vaszília s t., Salamon Flóra e. somvh. i., Schlecht Maria, Schuller Márton e. adósság i., Simon György, Vagási János e. adósság i., ifj. Ravasz István, Bajnóczy István s t. e. adósság i., Huber Józsefné, Szakács Sándor e. adósság i., Lőrinczi Elek, Gábor Sámuel e. somvh. i., Keresdi Mihály, Keresdi Dániel e. élelmezés i.

Sándor János k. t. r. b. által.

Györfi Ádám, b. Gámera Gusztáv e. 191 véka törökbuza i., Hütter Ferenc s t., Valarsd község e. birth. i., özv. Fülöp Sándorné, Ceglédi András s t. e. 40 frt. i., özv. Fülöp Sándorné, Ceglédi András s t. e. 90 i., Sáspataki Mátsiuka, Varga Andrei e. atyaság elismerés i., Szikán Sofia, Logyin Todor e. somvh. i.

Pipós Péter k. t. r. b. által.

B. Horváth albert, Jenei József e. zálogos bir. i., Szabó Sámuel, Dávid Márton s t. e. 700 frt i., Jonasku Ferenc s t., Jonasku Paraska s t. végr. s örökbe fogadási szerz. megsem. i., Sioldu Tódor, Sioldu Constantinu s t. e. tulajdon jog elism. s fekvők kiadása i., Klein Vilhelm, Vinczenti Ferdinánd e. kártérítés i., Ugron Sándorné s t., b. Orbán Ottó e. 220 frt i., Ugron Sándorné s t., Kovács János s t. e. kárt. i., Magyarai Mihályné, Magyarai Tamás e. 11 frt 46 kr i., Dietrich Sámuel, Gersch Ábrahám e. 172 frt 44 kr i., Román Máriska, Román Ferenc e. somh. i., Krisán Ilia, Krisan Avram e. 135 frt i., Mendel Mihály, Kontor Ruszán s t. e. 85 frt i.

Petri Ádám k. t. r. b. által.

Ujfaleán Számollia, Egyed János e. 980 frt i., Bögözi Lajos, Simon Gergely e. 442 frt i., Honzák Ferenc s t., Lázár Niculae s t. e. somvh. i., Imreh András, Hilib község e. ingók kiad. i., Székely Sámuelné, Csoma Józsefné e. 294 frt i., Illyés Antalné, Illyés Mihály e. kárt. i., Vass Ferenc, zabolai r. cath. egyh. m.

e. 300 frt i., Virág Máthe Mihály, Vizi Baló Sámuel e. kárt. i.

Szolga Miklós k. t. r. b. által.

Cserei József, Huprich Márton e. 56 frt i., Harsik András, Fleischer Johann e. 26 frt i., Nagy Ferencz Borsos Ferencz hagy. e. 98 frt 30 kr i., Laczkó Lajos, Portik János e. 119 frt 18 kr i., Szőke Mária s t., Szőke Ignác e. 855 frt i.

Illyés Károly k. t. p. b. által.

Varga Anna, Zudor János hagy. e. 90 frt, 21 frt 20 frt s jár. i., Bokros Ádám, Török Ferencz e. 28 frt s jár. i., Zzurka György, Tamási Simon e. somvh. i., Biró Ferencz s t. Gazda János s t. 94 frt 80 kr i., Levij Alexander Gazda János s t. e. 50 frt s jár. i., Szőcs Ignác, Karda János e. 100 frt i., Erőss Antal s t., Kovács György e. 160 frt s járuléka i., Pál Péter e. 45 frt s jár. i., Dájbukát testvérek czég, Felter Áron s t. czég e. 120 frt kárt. i., Jónás Adolf, Veres Györgyné e. 197 véka kukoricza i., Pálfi János, Barcsay János e. 11 frt 42 kr i., Sándor Miklós, özv. Vulkán (Demeterné e. 176 frt s jár. i.

III. Tanács bűnügyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Bocza József e. életb. el. kih. i., Penres Fülöp e. emberölés e. i., Szabó Albert e. közh. papir hamisítás i., Virloni Pável e. nehéz testi sért i., Puczi János e. emberölés i., Bugya János e. emberölés i., Majer Gavrilla e. lopásérti kih. i., Csató Antal e. birth. elkih. i., Szentpéteri Kristóf e. testi bizt. e. kih. i., Ungor András e. becs. biztonság elkih. i., Oroszlán Istvánné e. becs. bizt. e. kih. i., Sándor Ferencz e. tulajd. bizt. elkih. i., Koncz Mózes e. becs. bizt. elkh. i., Pál József e. becs. bizt. elkh. i., Vajda Andás e. becs. bizt. elkh. i.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Burghauser Albert e. csalas i., Demeter Bertalan e. emberölés i., Biró Elek e. sikkasztás i., Schott Károly s t. e. erőszakos nemi közösülés i., Molnár Józsefné e. család i., Stirbu Vaszilikáné e. család i.

Bárdosi György r. b. által.

Flóra János s t. e. becs. sértés i., Mathe Ilia s t. e. becs. sért. i., Guimanu Bukor s t. becs. sértés i., Klocotianu Avisalon e. könnyű testi sért. i., Fagya, Ferencz e. súlyos testi sértés i., Marczai János Paprikás e. lopás i., Huruba Dumitru s t. e. zsarolás i., Kruguro Susanna e. vagyon bizt. elkih. i., Wéber János e. becs. sértés i., Illyés István e. lopás i., Turoczy István ellen könnyű testi sértés i.

Popovics Servian k. t. r. b. által.

Felvinczi György e. emberölés i., Telesj Csiharán István e. emberölés i., Raszt Mátyás Bartos e. emberölés iránt.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Moldován József e. idegen tulajd. gonosságb. rong. i., George Niculaj Martini Szádu e. lopás i., Kosikoff Johana e. testi sértés i., ifj. Lőrincz János e. testi sért. i., Fogarasi Ferencz e. becs. sértés i., Niculae Ádám s t. e. testi sértés i., Bajkó Ujfalvi Péter és János testi sértés i., Szilágyi Sándor e. testi sértés i., Milu Csopálé e. testi sértés i., Murza János e. testiisért i., Ferenczi Gáspár e. lopás i., Gyepesi József e. emberölés i.

Stojka Antal k. t. r. által.

Csínku Juon s t. e. nyilv. erőszakoskodás s lopás i., Petru Niculae e. emberölés i., Valster Ferencz e. becs. sértés i., Csere Samu e. becs. sértés i., Csere Samu e. becs. sértés i., Repa Mihály e. vagyon bizt. e. kih. i., Hamorszky József e. becs. sért. i., Csora Maria e. becs. sértés i., Dániel Rózália e. becs. sértés i., Normán Izrael e. becs. sértés i., Gaina Vaszilli e. becs. sérés i.

Dósa Miklós k. t. p. által.

Pap Tódor e. becs. bizt. e. kih. i., Muntyán Tódor e. becs. bizt. e. kih. i., Virág Ignác e. közbirt. intézetek el. kh. i., Blagatin Simion s t. e. súlyos testi sért. i., Dávid Ferencz s t. e. becs. bizt. elkh. i., Molnár

György e. testi. bizt. elkh. i., Struzsa Jákob e. kih. i.
Juon Nikulae Martiu e. sulyos testi sért. i.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Antalfy Gábor k. t. r. b. által.

Zudor János, Csigmoján Antonia e. egy telek s
kül tartozmányai i., gy.-fehérvári r. cath. püspöki urada-
lom Ompoierán Ruszán s t. e. beltelkeik megváltása
vagy visszabocsátása i., Uj-Sinka volt urbéres közönség,
kir. kinestár e. erdő feletti tulajdonság elismerése i.,
Mircse István áryai, Ugron József e. egy urbéri állo-
mány kiültetése i.

Kiigazítás.

A negyedik számban, a „báudi járásbíróági ki-
maradt, I. polgári ügyekben 207 per, melyek 1882-ben
a régebbi 73-hoz jöttek be, kimaradt annak megemlítése,
hogy csakis 3 a három per van függőben.

Sajtóhibák ugyanezen beküldés kiszedésében történtek:
Lap, Hasáb, Rend, Szó.

2.	3.	15.	más kereset helyett olvasd: som- más kereset.
2.	3.	18.	minősítve helyet olvasd: má- sítva
2.	3.	28.	ellátás helyett olvasd: elállás.

Bécsi tőzsdei árkelet (januárius 14.)

5% metallique	66.60
5% nemz. államkölcsön	70.85
1860. államkötvény	101.75
Bankrészvény	979.—
Hitelrészvény	327.25
London	108.95
Ezüst	106.75
Arany	5.20
Napoleon arany	8.67
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	78.75
" " " temesi	77.50
" " " erdélyi	76.50
" " " horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(7)

1—1

Hirdetmény.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő Táblának fe-
gyelmi bírósága az 1871-ik évi VIII. t. cz. 36-ik
§-ának megfelelőleg sorshuzás útján megalakulván,
Endes Gábor jogtudor, Elekes Pál, Bárdosi György
és Spech Adolf kir. ítélő táblai rendes bírák, ren-
des tagoknak; Vajda Simon, Csergedi János, Sándor
János és Szolga Miklós kir. ítélő táblai rendes bírák
ellenben póttagoknak lettek kisorsolva.

(6)

1—1

Hirdetmény.

a Maros-vásárhelyi magy. királyi ítélő Táblá-
nál az 1868. évi LIV. t. cz. értelmében rendszere-
sített négy tanács az 1873. évre következőleg va-
gyon egybeállítva:

I-ső Tanácspolgári elnök: Br. Apór Károly
királyi ítélő Tábla elnöke; bírák: Binder Mihály,
Ferencz Károly, Csergedi János, Elekes Pál, Dr.
Endes Gábor; kir. ítélő táblai rendes bírák: Pogány
Károly kir. ítélő táblai számfeletti bíró és Dr. Dózsa
Miklós kir. ítélő táblai pótbíró; — Tanácsjegyzők:
Sándor Lajos, Gál Domokos, Kelemen István és
Dózsa Károly, kir. ítélő táblai rendes fogalmazók,
Dr. Soos Kálmán kir. ítélő táblai segédfogalmazó
és Kozma Gyula kir. ítélő táblai díjas joggyakor-
nok.

II-ik Tanács polgári: előlülő: Móga Demeter
kir. ítélő táblai tanácselnök. Bírák: Tribusz Antal,
Dózsa Dániel, Sándor János, Pipos Péter, Petri
Ádám, Szolga Miklós kir. ítélő táblai rendes bírák
és Illyés Károly kir. ítélő táblai pótbíró. Tanács-
jegyzők: Barabási István kir. ítélő táblai rendes
fogalmazó, Kovács Károly, Varga György, Osiki
Gyula kir. ítélő táblai segédfogalmazók, Dicső Béla
és Hines Károly kir. ítélő táblai díjas joggyakor-
nokok.

III-ik Tanács bünygyi, előlülő: Schneider Jó-
zsef. kir. ítélő táblai tanács elnök, bírák: Nagy Sá-
muel, Vajda Simon, Bárdosi György, Spech Adolf,
Popovics Servián, Stojka Antal. Kir. ítélő táblai
rendes bírák: Mégay Ferencz és dr. Dózsa Miklós,
kir. ítélő táblai pótbírák, tanács jegyzők: Csécs
András, Bálint Miklós és Stokka József. Kir. ítélő
táblai rendes fogalmazók: Graur János, Rosnyai
Ferencz, Vajna Gáspár és Kelemen László, kir. ítélő
táblai segédfogalmazók és Sándor Frigyes kir. táb-
lai díjas joggyakornok.

IV-ik Tanács urbéri, előlülő: Kabós László.
kir. ítélő táblai tanácselnök; bírák: Elekes Pál,
Popovics Servián, Szolga Miklós, kir. ítélő táblai
rendes bírák, mint szavazók; Antalfi Gábor kir. ítélő
táblai rendes bíró és Gruz István kir. ítélő táblai
pótbírók, mint előadók. Tanácsjegyzők: Raff. Károly
kir. ítélő táblai rendes fogalmazó; Ziegler Emil és
Ballok Károly királyi ítélő táblai segédfogalmazók;
Móga Ödön kir. ítélő táblai díjas és csernátóni
Kovács Károly kir. ítélő táblai tiszteletbeli joggya-
kornokok.

Sz. 182. 1873.

(4)

3—3

f. ü.

Árlejtési hirdetmény.

A maros-vásárhelyi királyi tábla területén levő
22 királyi ügyesség részére e folyó 1873-ik évre
szükséges, összesen mintegy 180 rizmát kitehető
nyomtatványok beszerzésének biztosítására a maros-
vásárhelyi királyi főügyesség irodájában **folyó évi
február 17-én d. e. 11 órára** zártajánlatok-
kal egybe kapcsolt árlejtés hirdetik, mely határ-
időre vállalkozók 100 forint bánatpénzzel azon kije-
lentéssel hivatnak meg, hogy a kitűzött óráig a ne-
vezett királyi főügyesség iktatóhivatalába zárt aján-
lataikat szabályszerű bélyeggel és a kitűzött bánat-
pénzzel, vagy annak az illető adóhivatalnál letéte-
lét igazoló nyugtával ellátva benyújthatják, a szó-
beli árlejtés megkezdése percén tul azonban el
nem fogadtatnak; az árlejtési feltételek ugyancsak
az említett főügyesség hivatalában tekinthetők be,
ünnepnepok kivételével bármikor d. e. 9-től 12-ig
és d. u. 2-től 4 óráig.

Maros-Vásárhelyt, 1873. január 12-én.

(6)

3—3

Magyar keleti vaspálya.

A m. k. közlekedési miniszterium
rendelete folytán a kezei megállá-
podási hely Kocsárd és Ludas állo-
mások között, e hó 15-én a 8. számú
örháztól, hol jelenleg van, a 6. szá-
mu örházhoz tétetik át, miről a t.
cz. közönséget tisztelettel értesíti

A forgalmi főnökség.

(1)

4—5

1/5 1839-diki

ROTHSCHILD-SORSJEGYEK

melyek sorozatai kihuzattak, s melyeknek az 1873. márczius 1-én történendő számhu-
zásánál mulhatlanul nyerni kell, **20-ad részekben elad 12 frtjával**
Fischer M. L. bank- és váltóüzlete a „Fortuná“-hoz Pest, hatvani-utca 16. sz.
Pest (Lipótvárosi) takarékpénztár részvények részletfizetésre
az osztalék biztosításával.

Azon rendkívülig fokozódó törekvés, melylyel a hazai takarékpénztár részvényei a legbiztosabb,
s nyereményt nyújtó tőke elhelyezésül használtatnak, indított arra, hogy csekély takarékoság mellett egy
kis tőkepénz biztos értékpapirba fektethető legyen, ez okból a

Pest (Lipótvárosi) takarékpénztár részvényére

hivom fel a n. é. közönség figyelmét, melyek részletfizetésre megszerezhetők.

A Pest (Lipótvárosi) takarékpénztár

körülbelől kilencz hóval ezelőtt két pesti bank-ntézet tevékenysége által jött létre, kiktől nagy tért vett
át, s ma már egyik tekintélyesebb takarékpénztárunkká lett, s eddig is, az első 9 havi működés után,
részvényenként már eddig 5 frtnál többet osztand.

*A Pest-Lipótvárosi-takarékpénztár solid állapotát mindenek között kiválóan az tanusítja, hogy a
helybeli bankok s bankárok által alakított consortium a Pest-Lipótváros takarékpénztár részvénye-
nek nagy részét átvette.*

Ez eset minden kétséget eloszlat, s igazolja, hogy e takarékpénztár üzletköre, biztos vezetése és
smert szilárd igazgatása mellett folyvást szélesbülend.

mik a részvények emelkedését biztos kilátásba helyezik.

Kisebb tőkeösszeg biztos elhelyezésére Pest-Lipótvárosi takarékpénztár részvényeit ajánl-
atom, melyeket darabonként

84 forintért

12 havi 7 frtos részlet törlesztésre adok,

akként, hogy az első részlet lefizetésével biztosítom a vevőnek, részvénye után esendő osztalékot. Mihez
képest kérem a n. é. közönséget a részvételre, hogy tőkéjét minden kétségen kizáró határozott értéket
biztosító ily papirba fektesse.

Megrendelésekre vásárlók, a helybeli tőzsde pontos napi árfolyama szerint is; letéteményül is nállam
maradhatnak e papirok, mely esetben darabonként

10 forint teendőle, s a hátraléka részvények átvételekor

Az esetben, ha részletfizetésre legalább 25 darab vásároltatik, a fizetés meghatározását a vevő
jogául engedem.

Számos bel- és külföldi üzlettársaim s megrendelőimnek ajánlom, hogy a Pest (lipótvárosi) taka-
rékpénztár részvényeire teendő megrendeléseiket ideje korán teljesítsék, mert hihetőleg rövid időn beálló
áremelkedés esetén képtelen leszek a fenti áron kívánságaikat teljesíthetni.



Vidéki utárvételi megrendelések azonnal teljesíttetnek.

Fischer M. L.

bank- és váltóháza a „Fortuná“-hoz, Pesten, hatvani-utca 16. sz. a.